

Załącznik nr. 1

Program SKRÓCONEGO KURSU dla PODKUWACZY – EURO-FARRIER

Wprowadzenie:

Skrócony Kurs Podkuwaczy – EURO-FARRIER, dedykowany jest osobom, które już praktykują ten zawód ale nie mają stosownego przygotowania do zawodu.

Warunkiem uczestnictwa w kursie jest zdanie egzaminu wstępnego obejmującego:

- ocena zachowania przy koniu
- ocena przygotowania kopyta do podkucia
- ocena przygotowania podkowy

Celem kursu jest zdobycie przez jego uczestników zarówno wiedzy teoretycznej jak i praktycznych umiejętności według wytycznych Europejskiej Federacji Związków Podkuwaczy (EFFA).

Szkolenie trwa 1 rok i obejmuje wykłady teoretyczne, szkolenie i ćwiczenia praktyczne oraz praktyki zawodowe.

Zajęcia teoretyczne jak i praktyczne odbywają się na terenie Ośrodka Szkoleniowego – Folwark Toporzysko, Kuźnia Toporzysko i prowadzone są przez doświadczonych lekarzy weterynarii – hipiatrów i doświadczonych podkuwaczy posiadających tytuł Euro Farrier nadanych im przez Europejską Federację Związków Podkuwaczy.

Praktyki zawodowe prowadzone są pod okiem doświadczonych certyfikowanych podkuwaczy posiadających tytuł Euro Farrier nadany im przez Europejską Federację Związków Podkuwaczy.

Egzaminy końcowe odbędą się w ośrodku szkoleniowym Kuźnia Toporzysko i będą prowadzone przez Komisję egzaminacyjną wyznaczoną przez Polskie Towarzystwo Podkuwaczy i Europejską Federację Związków Podkuwaczy. W skład komisji wejdą: lekarz weterynarii – hipiatra, podkuwacz Euro Farrier wytypowany przez PTP i podkuwacz Euro Farrier wytypowany przez EFFA.

Szkolenie odbywa się w trakcie sześciu trzy-dniowych zjazdów szkoleniowych oraz 14-to dniowych praktyk.

Egzamin końcowy składa się z 2 części: teoretycznej i praktycznej. Egzamin trwa 2 dni.

Egzamin teoretyczny będzie składał się z 2 części:

- Pracy pisemnej z pełnego zakresu materiału kursowego i będzie składać się z pytań opisowych oraz pytań wielokrotnego wyboru. Czas trwania egzaminu to 2 godziny.
- Odpowiedzi ustnych obejmujących tematykę teoretyczną i praktyczną. Zostanie przeprowadzony przez egzaminatorów. Czas sesji – 10-20 minut.

Egzamin praktyczny obejmie podkuwanie jednej pary kończyn żywego konia (przednich, tylnych, prawych lub lewych) za pomocą podków gotowych w wariantach zaproponowanych przez egzaminatorów oraz wykucie 2 podków wybranych z zestawu przygotowanego przez kandydata. Czas przeznaczony na tą część to 2,5 godziny.

Zestaw podków przygotowanych przez kandydata zostanie przedstawiony do oceny w czasie egzaminu praktycznego.

Szczegółowe zasady przeprowadzania egzaminu znajdują się w załączeniu.

Tytuł, jaki uzyskają kandydaci po zdaniu egzaminu, to Polski Podkuwacz Certyfikowany i Euro Farrier EFFA

PROGRAM SZKOLENIA

Przedmioty teoretyczne, moduł 1 – 5

1. Etyka zawodowa i BHP.

Całkowita liczba godzin – 2.

- . Uczciwość zawodowa
- . Kodeks postępowania
- . Komunikacja pomiędzy podkuwaczem a innymi specjalistami z branży jeździeckiej i weterynaryjnej
- . Regulacje prawne
- . Ubezpieczenie
- . Środowisko pracy
- . Odpowiedzialność za dobrostan koni

2. Identyfikacja i obchodzenie się z końmi

Całkowita liczba godzin – 2.

- . Identyfikacja i obchodzenie się z końmi
- . Metody poskramiania i unieruchamiania (dobrostan koni)
- . Podstawowe maści i odmiany
- . Pokrój i chody
- . Anatomia topograficzna

3. Anatomia i fizjologia.

Całkowita liczba godzin – 10.

- . Szkielet konia
- . Anatomia szczegółowa śródreżca, śródstopia oraz palca konia
- . Mięśnie, ścięgna, kaletki i pochewki ścięgnowe
- . Puszka kopytowa
- . Wewnętrzne struktury kopyta
- . Stawy, chrząstka stawowa, maź stawowa
- . Więzadła
- . Krążenie krwi
- . Unerwienie

4. Pokrój koni młodych i dorosłych.

Całkowita liczba godzin - 4.

- . Całościowa ocena budowy konia (w stój i w ruchu).
- . Nieprawidłowości budowy kończyn przednich
- . Nieprawidłowości budowy kończyn tylnych
- . Deformacje puszek kopytowej

5. Patologie dolnego odcinka kończyny i kopyta, w tym podstawy weterynaryjne i postępowanie podkuwnicze.

całkowita liczba godzin – 10.

- . Najczęściej spotykane stany patologiczne kopyt (nagnioty, gniecie strzałki, podbicia, infekcje i uszkodzenia ściany kopyta)
- . Najczęstsze wady chodów
- . Stany patologiczne kości
- . Stany patologiczne stawów
- . Schorzenia układowe
- . Stany patologiczne tylnej części kopyta
- . Zoonozy

Moduły praktyczne z elementami teoretycznych podstaw podkuwnictwa 1-10.

1. Ocena pokroju i skątowania kończyn.

Całkowita liczba godzin - 6.

- . Ocena pokroju i skątowania u koni ze wszystkich grup wiekowych, od źrebiąt do konia starszych.
- . Opracowanie szczegółowego planu pielęgnacji kopyt dla konkretnych koni.
- . Omówienie planu pielęgnacji kopyt z zainteresowanymi osobami.
- . Ewentualne modyfikacje planu w koniecznych obszarach i omówienie powodów tych zmian (defekty budowy, stany patologiczne itd.)

2. Obchodzenie się z końmi.

Całkowita liczba godzin – 6.

- . Metody podchodzenia do koni i bezpiecznego poskramiania, minimalizujące stres i niepokój.
- . Przeprowadzanie konia do bezpiecznego stanowiska pracy celem wykonania rutynowych czynności pielęgnacyjnych.
- . Metody bezpiecznego wiązania z uwzględnieniem indywidualnego temperamentu konia.
- . Omówienie metod postępowania z końmi młodymi, nerwowymi lub płochliwymi (BEZPIECZEŃSTWO I DOBROSTAN).

3. Rozkuwanie i ocena zdjętej podkowy.

Całkowita liczba godzin – 3.

- . Metody i narzędzia służące do bezpiecznego zdejmowania podków z kopyt przednich i tylnych u różnych grup koni.
- . Omówienie metod zdejmowania podków u koni z kulawizną.
- . Ocena sposobu ścierania powierzchni przyziemnej i przykopytnej zdjętych podków.

- . Komunikacja z właściwymi osobami w przypadku konieczności modyfikacji planu pielęgnacji kopyt, jeśli podkova jest ścierana w nieprawidłowy sposób.

4. Struganie kopyt przed podkuwaniem lub pozostawieniem konia boso. Całkowita liczba godzin – 8.

- . Struganie kopyt w bezpiecznych granicach celem uzyskania prawidłowego zrównoważenia, płaskiego brzegu podstawowego i gładkich ścian.
- . Zachowanie prawidłowej osi pięcinowo-kopytowej.
- . Oczyszczanie podeszwy, ścian wsporowych i strzałki bez naruszania ich integralności.
- . Zachowanie wystarczającej wysokości ścian tak, by bezpiecznie przybić podkowę lub pozostawić kopyto boso.
- . Utrzymanie symetrii ścian puszek w relacji do linii białej i linii koronki.
- . Omówienie przypadków, w których zwykła procedura strugania wymaga modyfikacji (np. przewlekły ochwat).

5. Wybór i dopasowywanie podków.

Całkowita liczba godzin – 30.

- . Wybór odpowiedniego rodzaju, rozmiaru i przekroju podków dla konkretnego konia.
- . Dopasowanie podkowy (na gorąco lub na zimno) do kształtu i rozmiarów kopyta z uwzględnieniem prawidłowego dopasowania w okolicy brzegu podstawowego, kątów wsporowych, umiejscowienia kapturki i podkowiaków, a także prawidłowego ułożenia nitów.
- . Dopasowana podkova nie powinna wywierać nacisku na podeszwę.
- . Prezentacja różnych stylów dopasowania podkowy zależnie od dyscypliny, pokroju i stanów patologicznych itd.
- . Prezentacja dopasowania podków o różnie rozmieszczonych kapturkach, podków typu roller, rocker oraz podków cofniętych.
- . Prezentacja dopasowania podków zwartych, podków o poszerzonych ramionach itd.

6. Przybicie podkowy i wykończenie podkuwania.

Całkowita liczba godzin - 8

- . Bezpieczne przybijanie podków za pomocą odpowiedniej liczby podkowiaków w stosownym rozmiarze.
- . Planowanie rozmieszczenia podkowiaków z uwzględnieniem mechaniki i morfologii kopyta, jakości rogu kopytowego itd.
- . Podkowiaki muszą być odpowiednio wbite, mocna ściana rogowa, wyjście podkowiaka ze ściany mniej więcej na wysokości dolnej 1/3 ściany równoległe do linii koronki lub do podłoża.
- . Podkova przybita zgodnie z wybranym stylem podkuwania.
- . Podkuwanie należy zakończyć w taki sposób, by nity były mocno zakotwiczone w ścianie i gładko wykończone.
- . Kopyto musi być wykończone gładko i czysto, bez uszkodzeń ściany lub wyraźnie widocznych śladów tarnika.

- . Po zakończeniu podkuwania należy sprawdzić konia w ruchu pod kątem wygody i braku kulawizny.

7. Konserwacja narzędzi.

Całkowita liczba godzin - 2

- . Prezentacja i omówienie rodzajów stali używanych do wyrobu narzędzi podkownicznych.
- . Kształtowanie i wykuwanie podstawowych narzędzi kowalskich stosowanych w podkuwnictwie wraz z omówieniem obróbki cieplnej różnych rodzajów stali narzędziowej.
- . Metody konserwacji narzędzi tak, by były bezpieczne i zdatne do użytku.
- . Rozpoznawanie sytuacji, w których konieczna będzie porada i pomoc specjalistyczna.

8. Wykuwanie podków.

Całkowita liczba godzin – 60.

Podkova ręcznie rowkowana w $\frac{3}{4}$, przód i tył

Podkova rowkowana, przód i tył

Podkova pantoflowa, przód i tył

Powszechnie stosowane modele podków zwartych, przód i tył

Modyfikacje i elementy dodatkowe podków

1. *Rozmieszczenie kapturków*

2. *Zaokrąglony przodek, rocker, kwadratowy przodek, podkowa*

cofnięta.

3. *Otwory na hacze (skoki i powożenie)*

4. *Sztyfty*

5. *Poszerzone ramiona (przyśrodkowo i bocznie)*

- . Rozpoznawanie i wybór materiału odpowiedniego do wykucia danej podkowy, pomiar właściwej długości płaskownika do wykucia danej podkowy.

- . Podtrzymanie ognia i właściwe wykorzystanie pieca do wykucia wybranych podków, w tym bezpieczeństwo i utrzymanie właściwej temperatury.

- . Wykorzystanie prawidłowych technik kucia do wykonania wybranych podków zgodnie ze specyfikacją.

- . Porównanie wykonanych podków do specyfikacji i wykonywanie ewentualnych poprawek.

Uczestnicy kursu będą zobowiązani wykonać pokazowy zestaw podków, minimum 6 sztuk, maksimum 9.

9. Modyfikacje podków fabrycznych.

Całkowita liczba godzin - 4.

- . Dodatkowe rowkowanie
- . Dodatkowe otwory na podkowiaki
- . Modyfikacje zakończeń ramion
- . Przedłużenia ramion
- . Wspawki (łuk elektryczny lub gaz)
- . Wybuchtowanie
- . Roller

10. Nowoczesne materiały stosowane w podkuwnictwie, BHP pracy z takimi materiałami.

Całkowita liczba godzin - 4.

- . Wkładki
- . Wypełnienie podeszwy
- . Kleje i masy uzupełniające (akrylowe i uretanowe)
- . Masy wyciskowe.

Egzamin końcowy

Całkowita liczba godzin – 5.